

Milí čtenáři, čas ubíhá jako voda a jsme již na počátku nového církevního roku. Do běhu událostí opět zasáhl covid-19. Bratr farář karanténu přežil ve zdraví, prošlo si jí i několik členů sboru, nemoci však bohužel podlehl náš milý bratr Zdeněk Kolářský, který v červenci odcházal do domova pro seniory. O tom všem přinášíme zprávy ze života sboru. Také v příloze dostanete slibovaný poslední příspěvek ze sborové dovolené o trpělivosti. Nejprve ale kázání na první adventní neděli.

Pokořme se před Bohem

Iz 64, 1–9; 1 K 1, 3–9; Mk 13, 24–37
Sestry a bratři, dnes se scházíme k oslavě první adventní neděle. Je to veliké dobrodiní, že máme církevní rok, v každém jeho období se nabízí jiné události a děje, zapsané v Bibli jako příběhy spásy. Je prospěšné pro naše duchovní zdraví oddat se rytmu církevního roku. Léčí nás to ze současné posedlosti. Ze všech stran na nás dorážejí zprávy a aktuality, díváme se na hrůzy a dramata tohoto času. Žijeme v době, kdy pořád něco zařizujeme, přitom ale nic nestíháme.

Avšak advent, doba čekání na Kristův příchod, nám připomíná, že čas není jen běžící pás naděje a zklamání. Je tu v našem světě ještě jiný pohyb. Je tu čas Božího království, v něm můžeme růst a dozrávat v Božím poznání. Adventní doba nám dovoluje se lépe vložit do prosby „*přijď království Tvé*“, pokorněji doznat své hříchy a žít správný život s vědomím, že den se nezadržitelně krátí.

V dnešním evangelním čtení jsme biblickými svědky vybízeni k bdělosti, k procitnutí ze spánku. Autor tohoto textu nás jistě nechce upozornit na to, abychom neusínali při bohoslužbě – nosným tématem je zde vnitřní bdělost a čekání na našeho Pána. Protože advent je připomínkou toho, že Bůh chce překvapivě a nenadále vstupovat do našich životů, aby nás zachraňoval ode všeho, co nás spoutává, a vedl ke svobodě, radosti a vděčnosti.

Právě když je nám zle a všechno nás deptá, všechno nás bolí a s úzkostí se ptáme, co bude dál, právě tehdy je nám ten Předivný Vládce nejbliže. Nepřibližuje nás

k Němu sláva a bohatství, ale právě naše ponížení a bída. Naše bolest, nemohoucnost, starosti nás činí účastníky Jeho královské moci a důstojnosti.

Advent je také časem vyznání! Připomeňme si opět dnešní čtení z proroka Izajáše: „*Jako když oheň spaluje suché roští a uvádí do varu vodu, tak dáš poznat svým protivníkům své jméno. Pronárody se budou před tebou chvěti. Když jsi konal hrozné činy, jichž jsme se nenadáli, sestoupils, a hory se před tvou tváří potácely. Od věků se něco takového neslyšelo, k sluchu neproniklo, oko nespátrilo, že by jiný bůh, mimo tebe, učinil něco pro toho, kdo na něj čeká.*“ (v. 1–3)

Izajáš vyznává, že Hospodin je jediným Bohem. On mocně působí. On pro toho, kdo Mu věří, dělá velké věci. Není žádný jiný bůh, který by takto dokázal jednat. Izajáš to připomíná svým čtenářům, žil v době, kdy bylo důležité, aby zněla tato jasná vyznání. Advent je období, které nám připomíná, že máme vyznávat Boží jedinečnost. Máme svědčit o tom, co pro nás učinil Pán. Proč to potřebujeme? Abychom se vzájemně povzbuzovali k víře, ke spolehnutí se na Pána. Potřebujeme to, aby nás nepřemohly pochybnosti a starosti kolem nás, ale abychom si připomínáním Božího jednání uvědomovali, že Pán je věrný a přijde, jak zaslíbil.

Nicméně tato vyznání potřebují slyšet i ti, kdo nejsou věřící. Bratři a sestry, křesťan musí mluvit o své víře. Ano, je třeba to dělat citlivě. Je třeba to dělat se vši láskou. Je třeba to dělat moudře. Je třeba to dělat vkusně. Ale křesťan nemůže mlčet. Je třeba, abychom lidem byli schopni říci, co pro nás vykonal Pán.

Ostatně advent a Vánoce jsou snad nejlepším obdobím, kdy mluvit o víře, kdy někomu připomenout, proč Pán Ježíš přišel. Proto se na chvíli zastavme a připravme se na to, co lidem popřejeme k Vánocům. Připravme si přání, kde ukážeme podstatu Vánoc. Mluvme s lidmi o narození Ježíše Krista. Využijme tento čas adventu a Vánoc k vyznání.

Ale využijme i chvíle, kdy se o Vánocích sejde celá rodina, ke svědectví, že i v tom minulém roce byl Pán Bůh s námi. Podělme se o to, čím jsme byli pozehnáni. Připravme v rodinách prostředí pro vyznání osobní víry formou svědectví. O tom mluví i apoštol Pavel ve druhém čtení, když připomíná korintskému sboru, že svědectví o Kristu bylo mezi nimi potvrzeno, proto nebyli pozadu v žádných darech milosti, když čekali na zjevení našeho Pána.

Věrný je Bůh, který nás povolal do společenství, jak dodává apoštol Pavel. Proto smíme s radostí čekat na tento čas, který On ustanovil. Až znovu přijde Kristus, všechno bude jinak, ale zatím jsme upozorněni, abychom bděli. Kéž nás tyto biblické texty oslovují. Kéž nás povzbuzují, abychom se v adventním čase před Pánem Bohem pokořili, abychom Ho čekali a abychom o Něm svědčili. Kéž by se nám to dařilo.

Věřím, že potom budeme požehnáni a On bude v našem životě oslaven! Amen.

Modlitba

Dej, ať je pro nás tento adventní čas dobou požehnání, ve které se vrátíme do vlastního nitra a začneme prožívat přítomný okamžik. Dej, ať nám čekání na tvého Syna otevře doširoka srdce, aby mohl skutečně vstoupit a přebývat v něm. Ať se nás dotkne touha po spáse, jež k nám přišla ve tvém Synu a stále k nám touží přicházet. Proměň naše závislosti, které nás pořád ještě drží v zajetí, v hlubokou touhu. Daruj nám jistotu, že v touze po příchodu tvého Syna je On sám již přítomen mezi námi a že plní naše srdce svou láskou.

Phanuel Osweto 29. 11. 2020

Ze života sboru

V neděli 13. září sloužil bohoslužbu bratr farář Osweto spolu s čerstvou absolventkou teologie sestrou Zdeňkou Chaloupkovou, která připravila kázání.

Ve středu 16. září jsme ve sboru přivítali bratra Radka Hejreta, který připravil multimediální přednášku *Zajímavosti státu Izrael a cestopisné vyprávění*. Bylo to velmi zajímavé

a hutné vyprávění, škoda jen, že zřejmě z obavy před covidem-19 nebylo posluchačů tolik, kolik obvykle bývá.

V sobotu 19. září se k 100. výročí vzniku naší církve konal koncert *Husitské písně*. Kladenští a slánští zpěváci se na něj pod vedením sestry Zuzany Jurkové dlouho a poctivě připravovali, sestra Zuzana písně doprovodila zajímavým povídáním. Věříme, že se koncert líbil posluchačům i našemu Pánu a přinesl jim radost, jen je škoda, že jich bylo opět málo.

V neděli 20. září jsme měli bohoslužbu s požehnáním k narozeninám. Mezi zářijové oslavence patřili Zdeňka, Jarmila, Hana, David a Kryštof. Srdečně blahopřejeme. Sestra Hana slavila své kulatiny, věnovali jsme jí samostatný příspěvek.

V neděli 4. října jsme se připojili k modlitebníkům z celého světa k prosbám za pokoj Jeruzaléma: *Vyprošujte Jeruzalému pokoj: Kéž v klidu žijí ti, kdo tě milují! Kéž je na tvých valech pokoj, kéž se tvé paláce těší klidu! Pro své bratry, pro své druhy vyhlašují: "Budiž v tobě pokoj!" Pro dům Hospodina, našeho Boha, usilují o tvé dobro. Ž 122, 6-9*

V neděli 11. října jsme měli dětskou bohoslužbu, kázáním na téma Daniel v jámě lvové posloužila sestra Dana Klozbergová. Závěrem děti i všechny ostatní povzbudila: *Tento příběh nás upozorňuje na jednu důležitou věc – i když se dostaneme do těžké situace, zdánlivě neřešitelné, nemusíme zoufat. Pán Bůh je s námi stále. Sice nám neslibuje, že to s námi dopadne vždy podle našich představ, ale můžeme si být jisti, že On to s námi myslí dobře a ví, co je pro nás nejlepší. Jen je důležité si to pamatovat a být mu věrni jako Daniel.*

A i když to byla teprve druhá neděle v měsíci, požehnal bratr farář říjnovým oslavencům. Příští neděli jsme se totiž chystali do Slaného oslavit 85. narozeniny bratra faráře Jurka. Ale z toho již vzhledem k nařízení vlády sešlo.

Požehnání k narozeninám dostali Petr, Esterka a Valentýnka Chytilovi.

Od 14. října bylo možno pořádat bohoslužby pro max. 6 osob. Rada starších se dohodla, že k tomu využije všech oddělených prostor.

V neděli 18. října sloužil bratr farář bohoslužbu s Večeří Páně nahoře v kostele, sestra Pavla Vlková vedla bohoslužbu se čteným kázáním v Komenského síni. Po skončení horní bohoslužby přistoupili k Večeří Páně a požehnání i ti zdola.

Na základě usnesení vlády začal platit s účinností **od čtvrtka 22. října 2020** zákaz volného pohybu osob, proto bylo nutno zcela zrušit na uvedenou dobu veškerá setkávání. Kancelář sboru byla také uzavřena. Setkání se tak opět přenesla do virtuálního prostoru. K nedělním bohoslužbám bylo možno se sejít se členy slánského sboru ve 14 hod., scházela se mládež, ženy, muži, v neděli večer od 19 hod. pak i členové kladenského sboru k modlitbám. Také rada starších se setkávala jako na jaře jen na obrazovkách počítačů, notebooků, tabletů či mobilů.

Od 23. listopadu se situace zlepšila a vláda povolila bohoslužby do 20 lidí, ale zpívat mohlo jen 5 lidí. A tak se **v neděli 29. listopadu** konečně zas mohlo sejít společenství, zpíval bratr farář a domluvení zpěváci.

V neděli 6. prosince již mohlo být v kostele obsazeno 30 % míst, což u nás znamená 45 účastníků, a mohlo

zpívat až 10 lidí! Super, mohli jsme pozvat i Mikuláše, aby potěšil děti a přinesl jim dárky.

Jarmila Chytilová

Hanka má narozeniny

V září jsme se sestrou Hankou Fellerovou oslavili její 70. narozeniny. Připravili jsme pro ni i knížku, ve které mnozí vyjádřili svou vděčnost za její dobrotu a laskavost, obětavost a pevnou víru, která je nám příkladem. Dlouhý čas byla předsedkyní rady starších, kde mohla uplatnit všechny dary, kterými ji Pán obdařil. Děkujeme za vše a přejeme, aby s námi ještě dlouho mohla jít Boží cestou. Jak jí napsal bratr farář Osweto: „Všechno nejlepší, milá sestro! *„Ať je Ti Bůh milostiv a dá ti požehnání, kež nad tebou rozjasní svou tvář.“ Žalm 67, 2“*

Stanislav má narozeniny

Těšili jsme se na oslavu narozenin našeho dlouholetého bratra faráře Stanislava Jurka, která se měla konat za účasti bratra patriarchy Tomáše Butty ve Slaném 18. října, právě v den jeho 85. narozenin. Ale pandemie nabrala na síle a všechna setkání byla zrušena.

Připravenou knížku jsme mu však přesto předali, aby se mohl potěšit se vzpomínkami na život s našim společenstvím. Shromáždili jsme společně fotky a sestra Pavla z nich vybrala průřez bohoslužbami, akcemi, společnými výlety i sborovými dovolenými a nechala připravit fotoknihu, kterou uvedla svou básní:

Standovi k narozeninám

(variace na Žalm 93, 14–16)

Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ještě v šedinách ponosou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že Hospodin je přímý, skála má, a podlosti v něm není!

Kdo růst chce, musí býti zasazený
ve vlahé půdě, kypře, dobré zemi.
Dům Hospodina touto půdou je mi,
tam pobývat chci – láskou zaštitěný.

Tam zrát a sílit v čase vyměřeném
a v nádvořích jeho se procházeti –
to přání naše; stejně jako děti
my toužíme být zavoláni jménem.

Snad šedinami prokvétají skráně,
však ještě plody neseme jak stromy,
jež svěží, i když s tíhou každodenní,

hlásají zvučně a opakovaně:
*má Hospodin je skála, neprolomí
ji žádná slota, podlosti v něm není!*

Našemu milému Standovi přejeme hojnost Božího požehnání a děkujeme za vše, co jsme s ním mohli prožít.

Zdeněk Kolářský už je u Pána

Když jsme se s bratrem Zdeňkem v červenci loučili při jeho odchodu do domova pro seniory, netušili jsme, že ho vidíme naposledy. Ještě v září jsme mu psali k 85. narozeninám, ale pak jsme

dostali smutnou zprávu, že 7. listopadu t. r. podlehl coronavirové nemoci. Je nám to moc líto a jistě můžeme potvrdit, co na oznámení napsala jeho rodina: „Jeho úmrtím jsme všichni upřímně zarmouceni. Měli jsme ho všichni rádi pro jeho ochotu pomáhat všude, kde to bylo třeba, a zejména pro jeho veselou povahu, v níž přinášel do všednosti našich dnů humor a životní optimismus. Bylo nám všem v jeho blízkosti dobře a budeme na jeho láskyplné působení v rodině a na všechna setkání s ním dlouho vzpomínat.“ Bratr farář k oznámení připojil: „Je smutné, že už nebude mezi námi. Víme však, že toto je cesta každého z nás, jen každý ve svůj čas. Modleme se za jeho duši a poděkujme Bohu za život našeho bratra. Ať mu Pán otevře dveře královského nebe, aby v Boží náručí odpočívala jeho duše v pokoji!“ A sestra Pavla Vlková, předsedkyně rady starších, napsala: „Na Zdeňka budeme, myslím, vzpomínat všichni s úsměvy na tvářích. Mně se vybavují hlavně jeho vtipné dopisy na sborové dovolené, laskavá dvornost ke všem ženám kromě Stáni, kterou častoval drsným humorem, což byl, jak jsme všichni chápali, nejvyšší projev jeho přízně. Jsem moc ráda, že jsme s ním mohli kus cesty ujít společně.“

S bratrem Zdeňkem se naposledy rozloučíme spolu s jeho rodinou ve sboru v neděli 13. prosince po bohoslužbě.

Z pastoračního dopisu:

Milí přátelé, sestry a bratři v Kristu, dovolujeme si Vás opět po roce oslovit pastoračním dopisem. Rok 2020 se pomalu chýlí ke konci, nový církevní rok začíná adventem a my Vás v tomto čase milosti a naděje srdečně pozdravujeme. Žijeme v nelehké době, která je obtěžkána nejrůznějšími obavami

a pochybnostmi. Situace s pandemií nám ukázala na to, že nejsme pány této planety – ta nám byla pouze svěřena. A nejsme pány ani svých životů. Měli bychom se vrátit sami k sobě, dokud je čas, ke kořenům svého bytí. Právě tomu může napomáhat Církev. V tom je její poslání. Ukazovat druhým, že Bůh nás má rád, že mu na nás záleží a zachraňuje nás ze situací, ve kterých si my sami z lidského hlediska neumíme pomoci.

V našem kladenském společenství nacházíme oporu, pomoc a přátelství. Záleží nám na životě každého z Vás a modlíme se, aby Vás chránil a pomáhal Vám Všemohoucí Bůh. Tento sbor je pro každého otevřený, a tak Vás zveme na všechny akce i programy, které plánujeme. Všichni tvoříme jedno tělo našeho Pána, proto se těšme na každé setkání ve společenství Boží rodiny a zůstaňme věrní tomu, kterého jsme přijali, totiž Spasiteli Kristu. V tom je výzva biblické zvěsti, jak nám píše apoštol Pavel: *Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.* 2 K 13, 11. Sestry a bratři, vyprošujeme pro Vás i Vaše rodiny hojnost Božího požehnání a moc Vám děkujeme za aktivní účast v životě kladenského sboru. Jsme též vděční za finanční příspěvky, které nám umožňují sloužit v důstojném prostředí. Vzhledem k současné pandemii nám ještě není jasné, jaká budou platit vládní opatření o Vánocích. Prosíme Vás, abyste pokud možno sledovali aktuální informace na našich webových stránkách.

Rada starších

Program setkávání o Vánocích

Čt 24. 12. Štědrý den – bohoslužby 15 hod. a 23 hod.

So 26. 12. na Štěpána – bohoslužba 10 hod.

Ne 27. 12. bohoslužba 9 hod.

Pá 1. 1. 2021 Nový rok – novoroční setkání 10 hod.

Připravované akce

Pá 1. 1. 2021 v 15 hod. Novoroční ekumenická bohoslužba na Náměstí Starosty Pavla

Čt 14. 1. 2021 v 18 hod. Ekumenická bohoslužba v rámci aliančního týdne modliteb v Domě techniky na Sítné (Církev bez hranic)

Společná sborová dovolená 2021

proběhne opět **od pátku 30. 7. do pátku 6. 8. 2021 v hotelu Myslivna, Nedvědice**. Cena: dospělí 4 200 Kč a děti do 12 let 2 800 Kč. Další podrobnosti se teprve doladují.

Toto *Nahoru*, další zprávy, nedělní kázání, aktuality i fotografie naleznete na našem webu <http://ccshkladno.unas.cz>.

Datum vydání: 11. 12. 2020

Red. rada: J. Chytilová, P. Osweto, P. Vlková, M. Vlková
Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.